

عزیزنسن نویسنده ترک همراه یوکسل پاسارکایا ناشر او در آلمان

فرانسس بیبی شاعر، آهنگساز، نوازنده و خواننده گامرون

گزارشی از برگزاری کنگره جهانی ادبیات در ارلانگن آلمان غربی

تا گرفتار خوش خیالیرها نباشیم

ابراهیم زال زاده

دومین کنگره جهانی ادبیات با عنوان اینترلیت ۲ به مدت یک هفته از ۲۵ سپتامبر تا دوم اکتبر در شهرهای ارلانگن، نورنبرگ و فورت آلمان غربی با حضور ۳۰ نویسنده نامدار از آسیا، آفریقا، امریکای جنوبی و منطقه کارائیب و حداقل همین تعداد نویسنده و شاعر و محقق از آلمان غربی و سوئیس و با حضور نزدیک به هفتاد خبرنگار و صدها علاقه‌مند به ادبیات تشکیل شد و طی جلسات رسمی سخنرانی، شب شعر، بحث و نظر، و نیز مذاکرات خصوصی، مسائل و مشکلات ادبی و اجتماعی و سیاسی کشورهای جهان سوم به بحث و نظر گذاشته شد و از این رهگذر نویسندگان جهان سوم با دردهای مشترک و درمان‌ناشدنی یکدیگر آشنا شدند و نویسندگان جهان صنعتی در برخورد با اندیشه و تفکر آزوده آنان دانستند تا چه پایه سعادت یار آنان بوده که تقدیر چنان سرنوشتی برای آنان رقم زده است. اینترلیت ۲ با عنوان "جهان سوم، جهان ما" تشکیل شد اما خود ترتیب‌دهندگان آن نیز به محتوای آن چندان باور نداشتند. آنان امیدوار بودند با برگزاری اجتماعی از صاحبان اندیشه و هنر کشورهای جهان سوم موفق به شناخت و درمان کاستی‌های جهان سوم شوند و امیدوار بودند که ارتباطات موجود یا از دست رفته و یا لازم بین دو جهان و روابط این دو در گذشته و حال و آینده و نقش میانجیگرانه نویسندگان جهان اول از طریق ادبیات و هنرهای مختلف مورد بررسی و ارزیابی دقیق قرار گیرد.

هدف این بود که بررسی شود آیا مشکلات روزافزون فقر و بیکاری و جهل و نابودی ارزش‌های فرهنگی از مشکلات مشترک جهان اول و سوم است؟ و نیز امیدوار بودند این

نکته مورد بررسی قرار گیرد که آیا احتمال دارد در آینده‌ای نامعلوم جهان سوم به جهان اول تبدیل شود؟ و آیا می‌شود پیشنهاد "داری ریپیرو" نویسنده برزیلی را به بحث و بررسی گذاشت که گفت: کدام نیروها و قدرت‌های قردی و اجتماعی فراموش یا پایمال شده در جهان سوم باید احیاء و به‌کار گرفته شود و افراد و موسسات کشورهای صنعتی و مصرف‌کننده به‌خاطر رهایی از مشکلات و به‌منظور اتخاذ یک استراتژی مشترک در جهان باید چه نوع طرز تفکر و برخوردی داشته باشند تا جهان سوم رستگار شود.

اینترلیت ۲ با یاس و امید به طرح چنین پرسش‌هایی پرداخت و به‌جای دعوت از یکمصد و پنجاه نویسنده و شاعر که در اینترلیت یک شرکت داشتند این بار پس از مشورت با منقدان و نویسندگان و مراکز ادبی جهانی ۳۳ نویسنده بزرگ و مشهور جهان سوم را از سی کشور دعوت کرد و ملاک انتخاب آنان علاوه بر شهرت و اعتبار فرهنگی در سطوح جهان، غنای زبان و شیوه بیان و شهادت در بیان عقیده و نوآوری آنان نیز از ضوابط عمده دعوت به اینترلیت بوده است با این توضیح که هیچ‌یک از آنان نماینده رژیم‌ها یا نویسندگان آن کشورها نبودند.

اینترلیت یک در سال ۱۹۸۲ در شهر کلن برگزار شد، با پیام، یا شاید شعاری بدین مضمون "نویسندگان حاضر و همکاری آنان، به‌خاطر صلح و حدود و امکانات آن برگزارکنندگان مرفه و بی‌درد غرب باور داشتند که حاصل آن نشست ندای همستگی نویسندگان دنیا به‌خاطر صلح بود که به امضای بیش از سه هزار شاعر و نویسنده رسید و حتی به‌این

پستروشینوزه شاعر بولیویائی ژاپنی الاصل

ژان ماری ادیافی شاعر شوخ طبع کامرون

در جهان سوم آشنا شوند. از دردهای مشترک سانسور و فشار و اختناق و حبس و اعدام آزادبخواهان در کشورهای تحت سلطه خود سخن بگوئید. در نشست‌های گوناگون تبادل‌ات فرهنگی بسیاری انجام گرفت و قرارهای ادبی بسیاری برای ترجمه آثار یکدیگر به زبان‌های بومی صورت گرفت و هم برای عدهٔ قلیل چون خانم "سحر خلیفه" فرصتی بود برای استراحت و گردش در غرب همراه با نمایش لباس‌های آلاام، گوئی "سحر خلیفه" به موضوع روابط عمومی خود آگاه‌تر بود و به قول روزنامه‌نگار سوئیسی، روزگار فلسطین و فلسطینیان چنین تیره نبود، اگر نویسندگانش چنان نبودند که "سحر خلیفه" بود.

روزهای اول اینترلیت پر جوش و خروش بود. و هر روز که می‌گذشت به میهمانی و سورچرانی بیشتر شبیه می‌شد، بیشترین طرفداران هم‌وطن نویسندگان، ایرانیان بودند که در تمام جلسات از سراسر اروپا برای شرکت در شب‌های شعر شاملو خود را به ارلانگن رسانده بودند که مورد حیرت حاضران بود. و بعد از آن طرفداران "فرانسیس بیبی" بودند. آنچه در مورد اینترلیت ۲ گفتنی است اینکه میان اعضای کانون نویسندگان آلمان بر سر برگزاری چنین کنگره‌ای اختلاف درگرفت و کانون به دو قسمت تقسیم شد و گروه هم عقیده "گوتترگراس" از مخالفان اینترلیت بودند.

در حاشیه جلسات ادبی و بحث و نظر نویسندگان، هنرمندان کشورهای جهان سوم نیز در اجتماعات هنری که اغلب شب‌ها در مراکز فرهنگی برگزار می‌شد به عرضه هنرهای بومی خود می‌پرداختند. فرانسیس بیبی با صدای گرم و نوای دلنشین گیتارش، گروه

اول اینترلیت - چون طاعون‌زدگان آن را از "قطعنامه رسمی" جدا کرد و در حال تشنج به مترجم ایرانی وی گفت: "می‌خواهید دیگر اینترلیت برگزار نشود؟. می‌خواهید این آخرین اینترلیت باشد؟ دولت آلمان اجازه نمی‌دهد که..." و حرف‌های دیگری که به دلیل ضعف زبان آلمانی موفق به درک آنها نشدم. این قطعنامه به بهانه‌های دیپلماتیک در جلسه مطرح نشد. و به این خاطر بسیاری از نویسندگان شرکت‌کننده اعم از خارجی و آلمانی و روزنامه‌نگاران جلسه را ترک کردند. شاتلو آقای بلوئل - عضو دیپلمات اینترلیت را - استالین اینترلیت خواند و جلسه را ترک گفت. و این شخص از مهره‌های اصلی برگزارکننده اینترلیت اول بود که با آن همه نگرانی‌های ذکر شده انجام گرفت!

اینترلیت ۲ با پیام "گنشر" وزیر امور خارجه و "سیرمان" وزیر کشور آلمان غربی و خوش‌آمدگوئی شهردار شهر و روسای اینترلیت ۲ در سالن شهرداری ارلانگن گشایش یافت و طی یک هفته در هفت جلسه رسمی که سخنرانی‌ها هم‌زمان به چهار زبان آلمانی - انگلیسی - فرانسه و اسپانیایی ترجمه می‌شد و بیش از یکصد جلسه سخنرانی و بحث و نظر و شعرخوانی و تئاتر و سینما، نویسندگان جهان سوم در برخورد با نویسندگان جهان صنعتی و روزنامه‌نگاران و علاقه‌مندان و طرفداران هم‌وطن خود مسائل و مباحث جهان سوم و مشکلات آنان طرح و مورد بررسی قرار گرفت.

اینترلیت ۲ به رغم کاستی‌های فراوان و شکست نهائی دست‌آوردهای مثبتی نیز داشت. برای اغلب شرکت‌کنندگان فرصت‌های بسیار مناسبی پیش‌آورد تا با همدردان خود

خوشخیالی باطل گرفتار شده‌اند که به رغم مقاومت‌ها و اعتراض‌ها، نقش مهمی در نهضت جهانی صلح به دست آورده‌اند، اما این که از کدام صلح جهانی سخن گفته شده پرستی است بی‌پاسخ. زیرا با نگاهی به نقشه‌های سوخته در شعله‌های جنگ در جهان سوم در همین مدت مورد ادعا و آثار تولید و فروش سرسام‌آور سلاح‌های مرگبار از سوی کشورهای آنان برای گرم نگاه داشتن کوره‌های مرگ و نابودی جهان سوم بیانگر موفقیت اینترلیت اول بوده است.

نتیجه دیگری که نویسندگان جهان صنعتی از نشست و مذاکره با ۱۵۰ نویسنده جهان سوم گرفته بودند، این بود که از فاجعه جهان سوم و سرگذشت محتوم و غم‌انگیز انسان‌های محصور و محکوم آن محدوده‌های جغرافیایی و فشار روزافزون اقتصادی و اجتماعی و سیاسی بر آنان و هم فشارهای روزافزون بر نویسندگان و روشنفکران و آزاداندیشان این کشورها اطلاع بسیار اندکی داشته‌اند. و وقتی که نویسنده‌ای از آفریقا به زخمی کهنه و همچنان چرک‌ابه چکنده اشاره می‌کند و می‌گوید: "شما از بمب اتمی صحبت می‌کنید و در کشورهای ما بمب گرسنگی منفجر می‌شود"، گوئی بمب شرمساری بر سر نویسندگان جهان صنعتی نازل شده و این "شعار" را اشاره مستقیم به اروسانتریسم (اروپا محوری) کولونیالیسم، بهره‌کشی و نابودی فرهنگی تلقی کرده آن را سرزنشی تلخ و تحقیرکننده دانستند. و هم‌اینان در اینترلیت ۲، و حتی احمد شاملو قطعنامهٔ پیشنهادی یکجانبه را تعارفات دیپلماتیک خواند و به کمک تنی چند از نویسندگان قطعنامه را تنظیم و اصلاح کرد و به نشست نهائی اینترلیت ارائه داد. "بلوئل" دبیر

سحر خلیفه رمان نویسنده فلسطینی

لورنا کودیسون شاعر جامائیکائی

قیو گوندا بلی شاعر نیکاراگوئه

بوچی امچتار مان نویسنده نیجریائی

نوازندگان موسیقی ملی پرو، گروه تئاتر کولومبیا، رقص‌های محلی آفریقا، باله مدرن کارائیب و... برنامه‌های هنری بسیاری به نمایش گذاشتند. برگزاری نمایشگاه آثار نویسندگان شرکت‌کننده در اینترلیت و هم نمایشگاه خط سرزمینی نویسندگان شرکت‌کننده از اقدامات جانبی اینترلیت ۲ بود که سخت مورد توجه حاضران قرار گرفت و گفتنی است که دو تابلوی خط ایرانی با خوشنویسی بیژن بیژنی هنرمند خطاط ایرانی در این نمایشگاه عرضه شده بود که بسیار جلب نظر کرد به گونه‌ای که یکی از آن تابلو تلیفاتی رسمی اینترلیت ۲ قرار گرفت و در سطوح گسترده‌ای چاپ و پخش شد.

قطعه‌نامه‌ها

سرانجام نوبت به قطعه‌نامه‌ها رسید. در واپسین روز چند برگ به هم دوخته شده به عنوان قطعه‌نامه پیشنهادی بین شرکت‌کنندگان توزیع شد، همه بی‌بو و خاصیت. شاملو و تنی چند از نویسندگان هیچ‌یک را مورد تأیید قرار ندادند، زیرا که بیشتر به بیانیه رسمی دولتی بسیار محافظه‌کار می‌ماند تا به قطعه‌نامه گروهی نویسنده درگذشته جهان سوم. سحر خلیفه نویسنده فلسطینی به همراه "باپسی سیدوا" که با چاپ یکی دو رمان در مورد زنان گوئی با وکالت بلاعزل مدافع حقوق زنان ستم‌کشیده جهان شده و پس از حل تمام مسائل و مشکلات زنان زیرستم مضاعف در جهان سوم طی قطعه‌نامه‌ای به اجرای قوانین اسلامی درباره زنان اعتراض داشتند و با چشمی بسته به دردهای بزرگتر و عمیق‌تر زنان در این کشورها از اینکه برای اثبات جرم تجاوز به زن شهادت چهار "مرد" لازم است، شدیداً اعتراض داشتند.

خانم نویسنده پاکستانی از اینکه در انقلاب‌های جهان سوم زنان به تدریج از صحنه‌های اجتماعی حذف می‌شوند به شدت اعتراض داشت و برای اثبات نظر خود به پاکستان و هندوستان اشاره داشت که در آغاز نهضت، زنان شانه به شانه مردان در حرکت بودند و ارج و قرب بسیار داشتند، اما هرچه از پیروزی انقلاب گذشت زن‌ها پس زده شدند و آنها را به قرن‌ها قبل

هدایت کردند.

عده‌ای شرکت‌کنندگان در اینترلیت این حقیقت دردناک را بار دیگر تجربه کردند که جهان صنعتی در هر شکلی همچنان در اندیشه دستیابی به ثروت‌های مادی و معنوی آنان است و دردناک‌تر اینکه حتی در میان همدردان جهان به اصطلاح سوم نیز تنه‌ایند. در قطعه‌نامه‌ای به حکومت‌های خودکامه و دست‌نشانده شدیداً حمله شده بود و از اینکه به "پرامودیا آنانتاوتوئر" نویسنده اندونزی اجازه خروج از کشور داده نشد و برای انتشار آثارش مشکلات بسیار وجود دارد، ابراز انزجار شد.

این را که "جگ ماپاتی" نویسنده مالایو بدون محاکمه انسانی به یک سال زندان محکوم شد و حتی اجازه پاسخ دادن به دعوت‌های اینترلیت ۲ را نداشت شرم‌آور خواندند، و نیز این عمل که "رافاجاکامیتا" نویسنده نامیبیائی حتی با میانجیگری رئیس‌جمهور آلمان غربی اجازه خروج از کشور خود را نیافت، سخت مورد اعتراض قرار گرفت و این روش فاشیستی و غیرانسانی خوانده و به شدت محکوم شد.

نویسندگان گرد آمده در اینترلیت این نمونه‌ها را بخش بسیار کوچکی از آن ظلم و ستم اعلام داشتند که در سراسر جهان سوم و زیر نظر حکومت‌های توتالیتر و خودکامه بر صاحبان اندیشه و قلم روا داشته می‌شود و هم در این قطعه‌نامه بود که به سکوت نویسندگان جهان صنعتی در برابر حکومت‌هاشان که نسبت به آوارگان کشورهای جهان سوم رفتاری غیرانسانی دارند، شدیداً اعتراض شد. خانم "گیوگوندا بلی" نویسنده نیکاراگوئه در قطعه‌نامه پیشنهادی گفت: جهان سوم وجود خارجی ندارد. ملت‌های ما عقب مانده نیستند که باید گفت عقب‌نگاه داشته شده‌اند و به سادگی بیان کنم که ما مورد استعمار قرار گرفته‌ایم. من در جمع این نویسندگان اعلام می‌کنم که، آسیا، آفریقا، آمریکای لاتین و منطقه کارائیب با درد به دنیا آمده است و پس از صدها سال هنوز زیر سلطه جهان‌خواران قرار دارد. من در اینجا اعلام می‌کنم، زنان و مردان دوشادوش یکدیگر جهان را اداره می‌کنند و قانون واقعی جهان، ما هستیم اما

دست‌های آلوده‌ای در جهان هست که پیوسته در جهت جدائی ما تلاش می‌کند، من در این اجتماع اعلام می‌کنم که این رسالت ما هنرمندان است که با تبدلات فرهنگی آزادی انسان‌ها را پاس داریم و برای آزادی همه انسانها در سراسر جهان مبارزه کنیم. ما در رویا به سر نمی‌بریم، در کابوس زندگی می‌کنیم. باید چاره‌ای برای این کابوس اندیشید والا چیزی نخواهد گذشت که انسانیت از کره زمین رخت خواهد بست.

نویسندگان آفریقا با صدور قطعه‌نامه‌ای آزادی بی‌قید و شرط نلسون ماندلا را خواستار شدند: نویسنده‌ای که از ۲۶ سال پیش گرفتار زندان رژیم آپارتاید است و در همان روزها اعلام شده بود که بعد از بهبودی نسبی از بیمارستان به خانه‌ای زیر نظر دولت منتقل شده است. این نویسندگان که همچنان خواستار رفع تبعیض از نوشته‌های سیاه و سفید در سراسر جهانند. تبدلات یک‌سویه از جانب سفیدپوست‌ها را به شدت محکوم کردند و اعلام داشتند ما می‌خواهیم آزاد باشیم و انتظار داریم فرهنگ سیاه‌آفریقائی مستقلاً در جهان قابل بحث و طرح باشد.

سرد و بی‌نتیجه

اینترلیت ۲ با اوج برنامه‌های هنری، بی‌آنکه قطعه‌نامه‌ای به امضا برسد به پایان رسید، سرد و بی‌نتیجه، و حتی خداحافظی گرم نویسندگان از یکدیگر نتوانست گرمائی به خاکستر سرد اینترلیت ببخشد. با تنی چند از نویسندگان در واپسین لحظات گفتگوی کوتاهی داشتم، چمدان به دست در حال بازگشت به جهان همیشه سوم. آنان با لبخندهای جراحی شده بر چهره به پرسش‌های من پاسخ دادند.

آنتونیو سینروس شاعر پروئی گفت: کشورهای جهان سوم سرنوشت دردناکی دارند و ظاهراً باید هنوز مسیح‌وار صلیب درد را بر دوش ببرند، یا به قول شاعر شما درکوه غیرممکن‌ها توتلی بزنند."

"سونی‌لابرتانی" نویسنده کنگو گفت فرصت بسیار خوبی بود که نباید گرفتار این خوشخیالی باطل باشیم که این جهانیان نگران سرنوشت ما هستند. فکر می‌کنم آن روی

سکه پدیدتی تر باشد.

یکی ن. دارووالا شاعر و نویسنده و روزنامه‌نگار هندی که با ادبیات ایران آشنائی داشت و حافظ و مولوی را می‌شناخت از شعر و ادبیات امروز ایران حیرت زده بود. عزیزنسن طنزنویس ترک که اغلب ساکت و بی‌حرف در گوشه سرسرای هتل می‌نشست و گزارش‌های اینترلیت از طریق مترجمش می‌شنید، گفت هدف اینترلیت مهم نیست. ما می‌باید هوشیار می‌بودیم و نتیجه دلخواه می‌گرفتیم.

ستیزه نویسنده و شاعر بولیویائی که امروز ساکن اسپانیاست می‌گوید: مهمترین دست‌آورد اینترلیت برای من آشنائی با همفکران خود در جهان محروم و ستمدیده بود و اگر آشنائی‌ها سبب تبادل‌ات فرهنگ شده باشد می‌توانیم ادعا کنیم که موفق بوده‌ایم. فرانسیس بیبی شاعر، آهنگساز، خواننده و نوازنده کامرونی که شعرهای خود را به زبان فرانسه و انگلیسی چاپ و به‌همین زبان‌ها می‌خواند. اجتماع اینترلیت را گردهم‌آئی اندیشه و فرهنگ و هنر بخش عظیمی از جهان خواند و گفت ایکاش اثرات این گردهم‌آئی در آزادی اندیشه و شعر و موسیقی در جهان سوم موثر واقع شود. و سرانجام "ژان ماری اولفی" از ساحل عاج در عکس بروشور کت شلوار و کراوات داشت اما در اینترلیت همیشه با لباس محلی دیده می‌شد. بسیار شوخ‌طبع و همیشه خندان بود. و حتی اشعارش که از طنز اجتماعی تلخی بهره داشت خنده حاضران را سبب می‌شد.

در پاسخ به پرسش من همچنان خندان و پر سروصدا گفت فرصت بسیار خوبی بود من بیشتر از گذشته مصمم شدم که هترمند جهان سوم باید در راه زدودن جهل و فقر و استثمار هم‌وطنانش با حربه مطنش فرهنگ بومی مبارزه کند. من سعی می‌کنم حداقل در کاهش دردهای هموطنانم غم را هرچند کوتاه از دل‌هایشان بگیرم و لبخند به چهره‌هایشان بنشانم.

روز دوم اکتبر در ارلانگن خبری نبود. همه با اتوبوس و قطار و سواری به سوی فرودگاه رفتند تا با این "سمندوزین" به کشورشان بازگردند. و روزگاری از پیش‌رقم زده شده را دنبال کنند و شاید همه در این اندیشه که چه ارمقانی برای التیام دردهای بی‌شمار کشورشان در جهان نفرین شده، موسوم به جهان سوم با خود دارند، و لابد چهره‌هاشان به سرخی می‌نشست.

نام و آثار

شرکت‌کنندگان در کنگره اینترلیت

در دومین کنگره جهانی ادبیات که از

۲۵ سپتامبر تا دوم اکتبر با حضور ۳۰ نویسنده از آفریقا، آسیا، آمریکای جنوبی و منطقه کارائیب از جمله احمد شاملو از ایران تشکیل شد، مسائل فرهنگی، اجتماعی و سیاسی جهان سوم زیر عنوان "جهان سوم، جهان ما" مورد بررسی قرار گرفت. فهرست اسامی نویسندگان، لیست و شمار آثار آنان به این قرار است:

نویسندگان آفریقا

۱- جمال القبتانی - ۴۳ ساله نویسنده و روزنامه‌نگار مصری، دارای ۶ اثر چاپ شده.
۲- رشید بودجدر - ۴۷ ساله نویسنده الجزایری - دارای ۵ اثر چاپ شده.
۳- پیتلا (آرتور پستانا) ۴۷ ساله نویسنده آنگولائی، دارای ۶ اثر چاپ شده.
۴- ژان ماری ادیافی - ۴۷ ساله، نویسنده و شاعر ساحل عاج - دارای ۵ رمان و دفتر شعر.

۵- فرانسیس بیبی - ۵۸ ساله، نویسنده، شاعر، آهنگساز، نوازنده و خواننده کامرونی. دارای ۶ کتاب و مجموعه شعر و بیش از ده صفحه موسیقی.

۶- سونی لایوتانسی - ۴۱ ساله، رمان‌نویس کنگو - دارای ۵ اثر چاپ شده.
۷- زاکس مدا - ۴۰ ساله، شاعر و نویسنده لس‌تو - دارای ۴ اثر چاپ شده.
۸- زفانجا کامبتا - ۴۰ ساله، نویسنده نامیبیائی. دارای ۴ اثر چاپ شده (اجازه خروج از کشور نگرفت).

۹- بوچی امچتا ۴۴ ساله - رمان‌نویس نیجریائی - دارای ۶ اثر چاپ شده.
۱۰- تابان لولیونگ ۵۰ ساله - شاعر و نویسنده سودانی - دارای ۵ مجموعه شعر.
۱۱- میریام تلال ۵۸ ساله - نویسنده آفریقای جنوبی. دارای ۷ رمان چاپ شده.
۱۲- استانلی نیام فوکودزا ۴۷ ساله - رمان‌نویس زیمباوه‌ای - دارای ۴ اثر چاپ شده.

آسیا

۱۳- ککی. ن. دارووالا - ۵۰ ساله، شاعر

و نویسنده هندی.

۱۴- سینتاکانت مهاباترا، ۵۰ ساله - شاعر هندی دارای ۵ مجموعه شعر.
۱۵- احمد شاملو ۶۳ ساله - دارای ۱۶ اثر چاپ شده

۱۶- بابسی سیدوا ۴۹ ساله - رمان‌نویس پاکستانی، دارای ۳ اثر چاپ شده.
۱۷- سحر خلیفه ۴۷ ساله - رمان‌نویس فلسطینی، دارای ۴ اثر چاپ شده.

۱۸- ریوآلمو - شاعر فیلیپینی - دارای ۷ مجموعه شعر چاپ شده.
۱۹- آلانکاراگه ویکتور سوراویرا ۵۷ ساله - نویسنده و محقق سری‌لانکا.

۲۰- کامپون بوتتاوی، ۵۹ ساله - رمان‌نویس تایلندی.
۲۱- عزیزنسن ۷۳ ساله - طنزنویس ترک - حدود ۲۰ اثر چاپ شده.

آمریکای لاتین

۲۲- پدرو شیموزه ۴۸ ساله. شاعر بولیویائی دارای ۸ اثر چاپ شده.
۲۴- آنتونیو کالادو - ۷۰ ساله - رمان‌نویس برزیلی - دارای ۱۰ اثر چاپ شده.

۲۴- ژون اوبالدو ریبریو ۴۶ ساله - دارای ۷ اثر چاپ شده.
۲۵- مانلیو آرگستا، ۵۲ ساله - نویسنده و شاعر آل سالوادور - دارای ۷ اثر چاپ شده.

۲۶- خیو کوندابلی، ۴۰ ساله - نویسنده و شاعر نیکاراگوئه - دارای ۱۰ مجموعه شعر.
۲۷- آنتونیو سینسروس، ۴۶ ساله - شاعر پروئی - دارای ۸ مجموعه شعر.

۲۸- ادوارد کامائو براتوالته، ۵۷ ساله - شاعر باربادوس - دارای ۸ مجموعه شعر.
۲۹- ماریس کونده، ۵۰ ساله - رمان‌نویس از گوادولپ - دارای ۷ رمان چاپ شده.

۳۰- لورنا گودیسون ۴۰ ساله - شاعر جامائیکائی - دارای ۶ مجموعه شعر.
۳۱- روزاریوفره، ۴۶ ساله - رمان‌نویس پرتریکو - دارای ۱۰ رمان چاپ شده.

۳۲- درک والگوت، ۵۷ ساله - نویسنده سانتالوجیا - دارای ۱۰ رمان چاپ شده.